

“Εβδομάδα των Βαΐων” : Το «ηχηρό μήνυμα» της «βουβής» εβδομάδας

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η έκτη και τελευταία εβδομάδα της [Μεγάλης Σαρακοστής](#) ονομάζεται “Εβδομάδα των Βαΐων”.

Στο κέντρο της προσοχής είναι ο Λάζαρος -η αρρώστια του, ο θάνατός του, ο θρήνος των συγγενών του και η αντίδραση του Χριστού σ’ όλα αυτά. Η τελευταία εβδομάδα δηλαδή περνάει με πνευματική περισυλλογή πάνω στην ερχόμενη συνάντηση του Χριστού με το θάνατο -πρώτα στο πρόσωπο του φίλου Του Λαζάρου, έπειτα στο θάνατο του ίδιου του Χριστού.

- Της Δέσποινας Σωτηρίου

Πλησιάζει η “ώρα του Χριστού” για την οποία τόσο συχνά μιλούσε και προς αυτήν προσανατολιζόταν όλη η επίγεια διακονία Του. Η ανάσταση του Λαζάρου έγινε για να βεβαιωθούμε για “Την κοινήν ανάστασιν”. Κάθε μέρα για μια ολόκληρη εβδομάδα αυτή τη συνάντηση ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο, που αργά αργά πλησιάζει, να γινόμαστε μέρος της, να νιώθουμε με όλο το είναι μας αυτό που υπονοεί ο Ιωάννης με τα λόγια του: “Ίησούς ως είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους

συνελθόντας... ενεβριμήσατο τω πνεύματι και ετάραξεν εαυτόν... και εδάκρυσεν” (Ιωάν. 11, 33-35). Μέσα στη λειτουργική ορολογία, το Σάββατο του Λαζάρου και η Κυριακή των Βαΐων είναι η “έναρξη του Σταυρού”.

Ο ευσεβής λαός αποκαλεί συχνά την εβδομάδα αυτή «κουφή» ή «βουβή» με την αιτιολογία ότι την Εβδομάδα αυτή δεν τελούνται Ακολουθίες και ως εκ τούτου δεν χτυπούν οι καμπάνες των ιερών ναών. Η πραγματικότητα όμως είναι αρκετά διαφορετική. Αρκεί να ρίξει κανείς μία ματιά στα Λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας μας για να πεισθεί ότι, όχι «βουβή» και «κουφή» δεν είναι αυτή η Εβδομάδα αλλά αντίθετα είναι πλήρης μηνυμάτων και θεολογικών εννοιών γύρω από το Μυστήριο του θανάτου εν όψει άλλωστε και της εορτής της ανάστασης του Λαζάρου.

Αυτήν την Εβδομάδα τις Ακολουθίες που τελούνται καθ’ όλη τη διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Δηλ. Μεσονυκτικό, Όρθρο, Ώρες και Εσπερινό, το **Μεγάλο Απόδειπνο** το απόγευμα, την Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία την Τετάρτη και την Παρασκευή καθώς και το Μικρό Απόδειπνο με τον κανόνα του Αγίου Λαζάρου την Παρασκευή το απόγευμα. Η μοναδική Ακολουθία που απουσιάζει είναι η Ακολουθία των Χαιρετισμών της Παναγίας η οποία αποτελεί και την μοναδική χαρμόσυνη νότα στην πένθιμη περίοδο που διανύουμε. Το γεγονός ότι δεν τελείται η χαρμόσυνη Ακολουθία των Χαιρετισμών την Εβδομάδα αυτή, οδήγησε ίσως στην παρεξήγηση.

Η τελευταία εβδομάδα της Σαρακοστής (αφού από την Κυριακή ξεκινά η Μεγάλη Εβδομάδα με την δική της νηστεία), είναι η τελική αποκάλυψη του νοήματος της Μεγάλης Σαρακοστής που είναι η μετάνοια, η νηστεία από την αμαρτία, η χαρμολύπη και η επαναβίωση του λατρευτικού στοιχείου της Εκκλησίας!

Επίκαιρος και εύστοχος όπως πάντα ο λόγος του π. Μωυσέως του Αγιορείτου για τις Άγιες Αυτές και Μεγάλες Ημέρες. «Πάντα τη Μεγάλη Παρασκευή, να 'σαι μόνος σαν το Χριστό προσμένοντας το τελευταίο καρφί, το ξύδι, τη λόγχη. Τις ζαριές ν' ακούς ατάραχα στο μοίρασμα των υπαρχόντων σου, τις βλαστήμιες, τις προκλήσεις, την αδιαφορία. Πριν την Παρασκευή δεν έρχεται η Κυριακή, τότε λησμονάς τα μαρτύρια των δρόμων της Μεγάλης Παρασκευής της ζωής μας. Μην ξαφνιαστείς, μη φοβηθείς στ' απρόσμενο σουρούπωμα. Οι μπόρες του ουρανού δε στερεύουν. Η ξαστεριά θα 'ρθεί το Σαββατόβραδο. Τότε λησμονάς τα μαρτύρια των δρόμων της μεγάλης Παρασκευής της ζωής μας».